

bære, for dels vil regeringen spare 10 mio. kr., men der er ikke gjort rede for, hvordan det i praksis kommer til at ske, og dels er vi også interesserede i at få afklaret, hvilke virkninger forslaget vil have for deltagerne i programmet.

Endelig synes vi, at det er beklageligt, at regeringen endnu en gang fremsætter et forslag, som vanskeliggør det, at det kan betale sig at komme i arbejde. Den radikale ordfører har nævnt det problem, der opstår ved, at man arbejder nogle timer selv, men som vi fra Enhedslisten har påpeget, er der også det element, der består i, at ægtefællens indtægt regnes ind. Det vil sige, at hvis ægtefællen arbejder, så bliver der trukket her, og det vil igen sige, at det problem, der hedder, at der er grupper i det danske samfund, for hvem det ikke kan betale sig, at man kommer i arbejde, bliver forværret.

Det er lidt underligt med den retorik, man hører fra regeringen, at regeringen altså igen og igen understøtter, at det ikke kan betale sig at komme i arbejde. Det er ikke noget, Enhedslisten går ind for. Det er åbenbart noget, regeringen går ind for.

Jann Sjørnsen (KRF):

Da jeg læste lovforslaget første gang, tænkte jeg, at det egentlig umiddelbart så meget fornuftigt ud. Selvfølgelig skal vi kun hjælpe og støtte dér, hvor folk ikke selv kan betale, eller hvor ægtefællen, hvis der er tale om en sådan, heller ikke kan bidrage. Vi skal kun hjælpe dem, der har hjælp behov, det må være udgangspunktet, og derfor er et transskriterium sådan set rimeligt også i forbindelse med, om kommunen skal yde støtte til folk, der er under integrationsprogrammet.

Men så har vi i dag fået høringssvarene, og der kan man jo se forskellige synes jeg relevante indvendinger mod det lovforslag, som regeringen her har fremsat. Det får mig i øvrigt til at sige, at jeg faktisk synes, at lovforslaget er for dårligt. Der er tale om dårlig lovkvalitet, der er en del ting, som slet ikke er belyst i bemærkningerne, hvilket der burde have været, når man ser på, hvilke hørings svar der er leveret fra forskellig side.

Der er spørgsmålet om administrativt bøv, som kommunerne henviser til i deres hørings svar, og det er så, hvad det er. Hvad der måske er mere vigtigt, er de hørings svar, der er afgivet fra Nævnet for Etnisk Ligestilling og Dansk Socialrådgiverforening og HK Kommunal, som netop peger på den historiske baggrund for, at

integrationsloven på det her punkt lige præcis fik den udformning, den fik, nemlig at flygtninge i medfør af integrationsloven, som blev vedtaget i 1998, ikke længere var omfattet af de gældende revalideringsbestemmelser, og det var baggrunden for, at § 74 blev indsat i integrationsloven dengang.

Man kan altså i virkeligheden sige, at hvis man gennemfører det, regeringen her lægger op til, vil det stride mod ligebehandlingsprincippet i den sociale lovgivning, som vi ser i hørings svaret fra Dansk Socialrådgiverforening og HK Kommunal.

Det får mig alt i alt til her på Kristeligt Folkepartis vegne til at sige, at vi har nogle spørgsmål, som vi vil vurdere nærmere under udvalgsarbejdet, og derfor kan vi ikke i dag endeligt redegøre for vores stilling til lovforslaget. Jeg er også enig med de ordførere, der har påpeget, at det er lidt usikkert, hvilke konsekvenser lovforslaget helt præcis vil få for dem, der deltager i introduktionsprogrammet. Hvad kan de komme til at betale i praksis?

Kl. 14.45

På den baggrund ser vi frem til udvalgsarbejdet og en yderligere belysning af specielt nogle af de kritikpunkter, som er rejst i hørings svarene, altså de hørings svar, som vi i virkeligheden først uformelt har fået i dag, for de er faktisk ikke omdelt på alm. del. Jeg mener hørings svaret taget i betragtning og den måde, som lovforslaget er udformet på, at det er for dårligt et lovforslag. Det lever ikke op til den lovkvalitet, som regeringspartierne især talte om, da de var i opposition.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke for den overvejende positive modtagelse, som Tinget har givet forslaget.

Det er jo ikke noget dramatisk forslag. Det er ret simpelt. Vi foreslår simpelt hen, at vi indfører sætningen: »hvis den pågældende eller dennes ægtefælle ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.« Så enkelt er det. Det er svært at lave lovsjusk, når man producerer et så enkelt lovforslag.

Hvis der er noget, som er uklart, er det spørgsmålet om, hvor stor en besparelse det giver, og her har vi skønnet lavt og rundt: 10 mio. kr. ud af en samlet udgift på 120 mio. kr. Det kan man ikke kalde ønsketænkning. Det er det, man kalder et forsigtigt skøn.

Jeg synes, det er svært at sige, at det rammer skævt, for det rammer jo altså dem, der både ef-